

õeldakse, kui toit lõpekorral. — Arablaste juures peab külaline niikaua sööma, kui veel vähegi naha alla mahub, enne ei jäta peremees sundimast järele. Sarnast kombet leitakse ka Indiamaal. — Abessiiniamaal avaldab külaline oma rahulemisi ja kiitust toidu kohta sellelābi, et ta juuga matsutab nagu siga. — Tahab Suudaani saarlane tuunistust anda, et söök ja jook on maitsetud, siis lalab ta lõppeks sõrmed puhtaks. — Teised rahwad peavad auuasjaks, külalist tubliste joota. Serbiamaal ei lase peremees oma külalist enne minema, kuni nad hästi nokastanud on; ise äranis kannawad nad selle eest hoolt, et jõulu ajal külaline ennast nii ära jook, et pikali maha jääb, sest sellel on uue aasta ette oma hea tähendus. — Lõppeks olgu nimetada, et sundimine sööma ja jooma haritud inimeste keskes ilka enam ja enam maha jääb, sest et seda ühels kõlbmata pruugiks peetakse.

Päewapaiste pikendab elu. Mõned arstid on seda tähele pannud, et haigetemajades neis tubades ja saalides, mis põhjapool küljes, haigid rohkem sureb, kui teistes ruumides, kuhu päikese paiste sisse peaseb. See on ju ka üsna arusaadav, et päikesepaistel suur mõjudus on õhu kohta, ta kuivatab ja sojendab õhku, ja see mõjub siis jälle inimeste lehaoleku ja sellelābi ka ühtlast tema hingeoleku kohta. Pöörab ju ka iga taim oma pead päikese poole ja saab temast kosutust, mis siis mitte ka inimene?

Sõnakas mees. Üks student kiitles wõerastemajas sõõgilaual paljugi sellest, mis tema kõik wõid teha, nii et wiimaks asi ühele wõerale liiale läks ja ta kannatust kantades ütles: „Nüüd oleme ju küllalt kuulnud, mis teie kõik wõite teha; ütlege ometi ka, mis teie mitte ei wõi, ja ma ütlen juba ette, et mina seda wõin.“ Silmapilk wastas student: „Ma ei wõi oma sõõki jooki siin mitte ära maksta, ja ma rõõmustan wāga, et teie seda wõite.“

Papselik hool. „Ma ei saa mitte aru, mis minu taskuril wiga on, et ta enam ei käi. Ma arwan“

ma pean ta uurmaakri kätte puhastada wiima.“ Mõnda ütles üks mees oma naese wastu. Seda kuuldes, lissas tütrekene wabele: „Et ole waja, pai papakene, mina ja Juku pesime tema täna hommiku juba seest ja pealt puhtaks.“

Jahi peal. Pühapäewane kätt (jänest sibtides): „Nüüd, jänesekene, wõid oma testamenti teha.“ (Laseb — ei trehwa). Metsawaht: „Jah, näe, juba jookseb notariuse juure.“

Wäeteenistusest. Leitnant: „Ütle, soldat, mis pidi eile lahingiwidamise harjutuste juures sõid kätte wõidetama?“ — Soldat: Sellepärast, et leitnandi herra muidu obersti herra läest tubli laituse oleks saanud.

Enese takserimine. Kord kukkus rillas wiljakaupleja wette. Waene laewnik peastis teda uppumise surmasti. Rillas mees oli aga wāga ihne, ta andis oma peastjale ainult ühe 20-kopika wäärilise raba. Seda paniwad kõik, kes nägemas, wāga pahaks. Kuid üks tark mees ütles: „Mis teil siin pahaks on panna? Igamees peab ise ometi kõige paremine teadma, kui palju tema wārt on.“

„Armas pruudilene“, ütles üks peigmees laulatamise päewa hommikul oma pruudi wastu, „ma pean sulle ära tunnistama, et mul see halb kombe on, sagedaste ilma mingi põhjuseta tülitseda.“ „Oh, pole wiga“, wastas pruut, „põhjustest ei pea sul puudu olema.“

Ühe liisa purde peal juhtuswad kaks meest wastastikku kokku, kust nad muidu üksteisest möõda ei peasenud, kui et teine pidi tagasi minema. „Mina ühe narri eest ei tagane“, ütles teine. „Mina teen seda wāga hea meelega“, wastas teine ja läks tagasi.

„Teie ei tee meie seltsi koosolekutel iialgi oma suund lahti“, ütles üks seltsiliige teise wastu. „See pole õige“, wastas teine, „mina aigutan igalord, kui teie sõna oma kätte wõtate.“